

Dosarul nr. 3ra-219/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: O. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Pascari Andrei,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Pascari Andrei împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor
administrative, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de Pascari Andrei, reprezentat de avocatul
Lazari Constantin împotriva hotărârii din 12 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 06 martie 2019, Pascari Andrei, reprezentat de avocatul Lazari
Constantin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat
cu privire la contestarea actelor administrative, repararea prejudiciului material și
moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că activează în cadrul Serviciului
Fiscal de Stat, cu sediul în raionul Anenii Noi de mai mulți ani.

A susținut că din data de 30 octombrie 2012, este deținătorul certificatului, prin
care este încadrat în xxxxx care a fost prezentat conducerii.

A menționat că, fără a se ține cont de faptul că xxxxx, este singurul întreținător
în familie și ar fi fost în stare să-și continue activitatea în or. Anenii Noi, unde a rămas
să activeze o altă persoană, care a realizat succese în activitatea profesională mai mici
decât cele realizate de către dânsul, fără a avea consimțământul lui în scris, prin
ordinul nr. 55 din 12 februarie 2019 cu privire la organizarea activității, conform
anexei, a fost detașat să activeze în mun. Chișinău, la Direcția Generală Administrare
Fiscală Centru, fără a i se acorda condiții de trai.

Reclamantul a afirmat că, prezentându-se la locul nou de muncă, a încercat să
discute cu conducerea Serviciului Fiscal de Stat, reieșind din situația lui de sănătate,
solicitând să i se permită să-și continue activitatea la locul anterior de muncă în or.
Anenii Noi, sau să i se acorde concediu pentru perioada de timp în care a activat.

A relevat că nu i s-a acordat concediu, fiind brutalizat, înjosit și amenințat că va fi eliberat pe articol. Astfel, aflându-se într-o stare gravă de stres emoțional, la 14 februarie 2019 a depus cerere de demisie.

A notat că prin ordinul nr. 208-p din 20 februarie 2019 al Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, a fost dispusă încetarea raporturilor de serviciu ale lui Andrei Pascari, inspector principal al secției nr.1 a Direcției gestionare arierate în cadrul Direcției generale administrare fiscală centrală a Serviciului Fiscal de Stat, prin demisie din data de 22 februarie 2019.

A invocat că ulterior, a depus cerere la Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat revocarea/anularea ordinului nr. 208-p, cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, cât și a ordinului nr. 55 din 12 februarie 2019, cu privire la organizarea activității, în partea ce ține de detașarea reclamantului din or. Anenii Noi în mun. Chișinău, însă până în prezent nu a primit răspuns.

În drept, și-a întemeiat pretențiile în baza art. 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 47, 48 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și a menționat că prin acțiunile sale, pârâtul în mod intenționat, discriminatoriu, contrar principiului legalității, fără a respecta prevederile legale, stabilite în Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a emis ilegal ordinul nr. 55 din 12 februarie 2019, care urmează a fi anulat.

A relevat că pârâtul nu a solicitat acordul lui în scris cu privire la detașarea în altă localitate, fără a se ține cont de starea sănătății lui, de indicii realizați în activitatea desfășurată, cât și de alte criterii.

A notat că, fiind prezent la locul nou de muncă în mun. Chișinău, str. M. Varlaam, 65, sediul secției nr.1 a Direcției gestionare arierate în cadrul Direcției Generale Administrare Fiscală Centrală, a fost forțat psihologic să scrie cerere de demisie, fără a fi respectate prevederile legale.

De asemenea, reclamantul a menționat că, fără a fi respectate prevederile legale, imperative, într-un termen de până la 14 zile, Serviciul Fiscal de Stat a emis ordinul nr. 208-p din 20 februarie 2019, cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie în privința funcționarului public Pascari Andrei.

A susținut că, în situația când se demonstrează încălcarea legislației din partea pârâtului, față de el se aplică sancțiuni maxime, ce țin de repararea prejudiciului material, a salariului de funcție deținut de reclamant pe întreaga perioadă, cât nu a fost încadrat în câmpul muncii și nu a activat din vina angajatorului - Serviciului Fiscal de Stat, dar și a prejudiciului moral în mărime de trei salarii de funcție.

A solicitat anularea ordinului nr. 55 din 12 februarie 2019 cu privire la organizarea activității, emis de Serviciul Fiscal de Stat, în partea ce ține de detașarea lui Pascari Andrei, ca fiind neîntemeiat și ilegal în fond, anularea integrală a ordinului cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin demisie, nr. 208-p din 20 februarie 2019, ca fiind neîntemeiat, nemotivat și ilegal în fond, emis cu încălcarea normelor de drept, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul reclamantului a prejudiciul material, pe întreaga perioadă cât nu a fost încadrat în câmpul muncii și nu a activat din vina angajatorului, din data de 22 februarie 2018 (data indicată în ordin) și până la data adoptării hotărârii instanței de judecată, reieșind din salariul de funcție al reclamantului, încasarea din contul pârâtului a prejudiciul moral în mărime de trei salarii de funcție, pentru încălcarea evidentă a legislației muncii și eliberarea

ilegală din serviciu, reieșind din salariul de funcție și încasarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv cele de asistență juridică, conform documentelor confirmative prezentate.

Prin hotărârea din 12 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Pascari Andrei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Pascari Andrei, reprezentat de avocatul Lazari Constantin împotriva hotărârii din 12 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 47 alin. (1), 65 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr 158-XVI din 04 iulie 2008, art. 85 alin.(1) și (3) din Codul muncii și a stabilit că, prin ordinul cu privire la organizarea activității nr. 55 din 12 februarie 2019, s-a stabilit amplasarea angajaților Direcției gestionarea arierate și anume, a lui Pascari Andrei, conform anexei la ordinul indicat, în mun. Chișinău, str. M. Varlaam,65, în vederea eficientizării activității Serviciului Fiscal de Stat și utilizării eficiente a resurselor din cadrul acesteia.

Totodată, instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 47 alin. (1) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin detașare se înțelege trecerea temporară a funcționarului public la o altă autoritate publică sau instituție publică pentru realizarea unor sarcini de serviciu în interesul acesteia. Detașarea se efectuează prin acceptarea detașării de către conducătorul autorității publice în care activează funcționarul public, la solicitarea scrisă a conducătorului autorității publice sau instituției publice în interesul căreia se efectuează detașarea, prin numirea sau angajarea funcționarului public în funcția pentru care a fost detașat.

Astfel, în conformitate cu normele de drept enunțate, prin detașare, se înțelege trecerea temporară a funcționarului public la o altă autoritate publică sau instituție publică, pentru realizarea unor sarcini de serviciu în interesul acesteia, iar în speță, în conformitate cu ordinul Serviciului Fiscal de Stat nr. 55 din 12 februarie 2019, s-a dispus organizarea activității și s-a stabilit amplasarea angajaților Direcției gestionare arierate, conform anexei la ordinul indicat, în mun. Chișinău, str. M. Varlaam, 65, în vederea eficientizării activității Serviciului Fiscal de Stat și utilizării eficiente a resurselor din cadrul acesteia și nicidecum nu s-a detașat reclamantul la o altă autoritate publică sau instituție publică. În circumstanțele enunțate, contrar celor invocate de reclamant, nu era necesar consimțământul scris al ultimului.

Instanța de apel a notat că, prin ordinul nr.55 din 20 februarie 2019, emis de Serviciul Fiscal de Stat, s-au încetat raporturile de serviciu ale dlui Pascari Andrei, inspector principal al secției nr.1 a Direcției Generale Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat, prin demisie, din 22 februarie 2019, ordin care a fost adus la cunoștință reclamantului sub semnătură. Cererea de retragere a cererii de demisie a fost depusă de către Pascari Andrei la data de 01 martie 2019, adică cu încălcarea termenului de 7 zile, stabilit în art. 85 alin.(4) din Codul muncii, fapt despre care ultimul a fost informat prin scrisoarea nr.26-04/1/18/3322 din 20 martie 2019.

La data de 17 decembrie 2019 Pascari Andrei a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi, prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante ale cauzei, precum și a aplicat eronat normele de drept material.

A relevat că, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, care au avut loc în realitate și cu probele ce au fost prezentate de părți.

A invocat că instanța de apel nu a cercetat legalitatea și temeinicia ordinului nr. 55 din 12 februarie 2019 și astfel, nu a îndeplinit cerințele Legii contenciosului administrativ, ale Codului administrativ, cât și cele ale Codului de procedură civilă. Astfel, instanța de judecată nu s-a expus în privința lipsei argumentării juridice (a motivării) ordinului nr.55 din 12 februarie 2019, contestat în instanța de contencios administrativ, fiind în asemenea mod încălcat principiul legalității, art. 6 paragraful 1 din CEDO, inclusiv art.13 și art.1 din Protocolul adițional la CEDO, cât și principiile stabilite, dezvoltate de jurisprudența CtEDO.

La data de 23 decembrie 2019, recursul a fost notificat Serviciului Fiscal de Stat (f.d. 167, 170), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

La 16 ianuarie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, pe care a consideră legală și întemeiată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa lui Pascari Andrei și reprezentantului acestuia, avocatul Lazari Constantin, conform scrisorii de însoțire (f.d. 147), fiind recepționată de către avocat la 09 decembrie 2019, fapt confirmat prin semnătura pe avizul de recepție (f.d. 148).

Astfel, recursul motivat depus la 17 decembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de Pascari Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevelopativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de Pascari Andrei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Pascari Andrei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Pascari Andrei se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic